

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dolsa,
Director General: Josep Anton Rosell Puig.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges,
Director comercial: Josep Segura.**Cap de redacció:** Iago Andreu, **Nacional:** Marc Rodríguez, Pepa Gallego, Clara Garnica, Eva Arasa i Andrés Luengo, **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora, **Diagramació:** Biel Rosell i Josep Capell (Sistemes), **Fotografia:** Tony Lara, **ANDORRANA DE PUBLICACIONS Publicitat:** Xavier Farran i Nelly Dedea, **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.
EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

Plantejar els mínims socials per anar bé

La jerarquia social **Proudhon** la va definir com una escala. Els que miren cap amunt tenen odi i els que miren cap avall menyspreu. Pot tenir un punt d'exageració, però la fotografia es molt nítida, la prova és aquest clima de vagues generals que es fan a tot Europa. Es parla molt d'empresa i poc de vida laboral. Els ajustaments econòmics busquen més als de dalt de l'escala que no pas als de sota i, per tant, el desequilibri és latent. Per aquest motiu ens va agradar que el nostre cap de Govern, **Jaume Bartumeu**, a la seu de les Nacions Unides, defensés l'establiment d'un mecanisme permanent d'estabilitat financera i a la vegada «impulsar la definició internacional d'uns mínims socials a garantir a tothom» per afegir: «evitant que es reforcin les desigualtats, font de violència i odi».

Pensem que aquest desig és plenament assumible per tots. Si

traspassem el contingut del discurs a casa nostra el primer comentari és de joia perquè, aquesta vegada sí, es parla de qüestions socials i no únicament econòmiques. No ho han de fer només els sindicats, sinó tota la societat. Potser d'aquesta manera aconseguirem que els sindicalistes lluitin pels que no tenen feina i no es limitin a defensar als que ja la te-

EL PODER ECONÒMIC NO HO POT CONTROLAR TOT DE FORMA UNITÀRIA

nen. S'entendrà a la vegada que el Govern és qui més pateix la crisi, perquè tots volen que l'arregli ell quan d'altres la provoquen. Tant de bo que el poder financer sàpi-ga repartir millor els seus beneficis i evitar de totes totes que l'economia submergida mogui un de cada quatre euros. Finalment el

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

sector empresarial no pot mirar amb complaença les queixes socials a través de les vagues, perquè el desequilibri també els afecta a ells. Aquest missatge no és radical, perquè no és extremista. Radical és proposar solucions tallants a problemes complexos, que requereixen la cooperació de tots. Si Sant Jordi no hagués dispostat d'una llança, de ben segur que no s'hauria enfrontat al drac. Ara en molts sectors es demana vèncer al monstre de la crisi sense espasa ni armadura, o sigui sense mínims socials. En matèria econòmica no tots els camins condueixen a Roma i per aquesta raó —com deia **Chesterton**— no tots viatgen i es queden a casa.

Els polítics han d'assumir les seves responsabilitats i el sector econòmic també, perquè la història de la crisi l'hem de situar en l'hegemonia conservadora de **Reagan** i **Thatcher**. Els polítics o partits que per efecte acció-reacció volen embrutar l'adversari han de calcular que en qualsevol moment pot ser pagat amb la mateixa moneda. La defensa de la política és urgent. Cada pas en el seu descàndid és un triomf del poder econòmic en l'intent de controlar-ho tot. Cada vegada és més clar que aquest no és el camí. ≡